

[Udenrigsministeren]

Hr. Kurt Hansen spurgte, om udenrigsministeriet kunne lave et bilag, der bestod af en liste over, hvor mange medlemmer af fremskridtspartiets folketingsgruppe der har deltaget i rejser siden 1973. Jeg vil meget gerne medvirke hertil, men vil stille det ændringsforslag, om jeg så må sige, at det er folkettingen, der i givet fald påtager sig den opgave. Sagen er den, at det jo kun er en del af rejserne, der har at gøre med internationale organisationer. Diverse stående udvalg i dette ting har rejser, der arrangeres af de pågældende ministerier, og derfor vil jeg mene, det var den bedste fremgangsmåde.

(Kort bemærkning).

Kurt Hansen (VS):

Jeg køber udenrigsministerens ændringsforslag.

Derudover vil jeg sige, det var en interessant bemærkning fra hr. Glistrup, at man ikke arkiverede alverdens ting i et vældigt bureaukrati. Det sætter måske tingene lidt i relief omkring den rejseaktivitet, som fremskridtspartiets gruppemedlemmer har udvist i denne årrække. Den hævdede pegefinger bliver da helt klart på denne måde blød på midten; den peger jo nedad. Hele lovforslaget ender i det, man med et lidt uparlamentarisk udtryk kan kalde »en fis i en hatteæske«.

Poulsgaard (FP):

Jeg takker også udenrigsministeren for, at han vil lade disse undersøgelser sætte i gang. Så vil jeg sige til udenrigsministeren, at hvor det gælder indenlandsrejser, har vi næsten altid deltaget. Det er søreme nødvendigt, at vi ser, hvordan tingene foregår på sygehuse, plejehjem og andre steder, dér har vi altid ment det var på sin plads. Vi har jo vores frikort og alt det dér alligevel, så det er begrænset, hvad det kan regnes op i, men når det gælder udenlandsrejser, er det noget andet, men dér har man jo desværre lavet en fjollet lovgivning. Der skal aflægges rapport, og hr. Ole Vig Jensen sagde, at det fik man jo nytte af. Ja, jeg ved nu ikke, hvad nytte man fik af, at ministeren for skatter og afgifter tog til Finland for at se på skattesystemet der, men jeg har ladet mig fortælle, at selv om man i Finland havde sagt til ham, at det er tåbeligt at ville prøve at begrænse fradrag,

vil han alligevel lave det. Jeg kan også huske et udvalg, der tog til USA for at købe senge, og som, hu hej og vilde dyr, fik et par sjusser for meget og købte senge til 7.000 kr. uden i det hele taget at finde ud af, om de kunne bruge sengene.

Så sagde min gode ven hr. Arne Melchior, at det var billig og tarvelig reklame – hr. Arne Melchior nikker, så det er altså rigtigt nok, hvad jeg siger her – og at vi rejser alt for lidt, og at det var postulater, det, som jeg havde spurgt indenrigsministeren om, og som indenrigsministeren ikke kunne svare på. Det var ikke beløbets størrelse. Der er ingen, der har sat en finger på beløbets størrelse, for når vi snakker om disse beløb, må vi regne med de fridage, der går til tjenestemænd, og de suppleanter, der måske skal ind. Med alt det kommer vi over 1 mia kr. Det, som jeg sagde i mit første indlæg, og som indenrigsministeren – hr. Enggaard dengang – ikke kunne svare på, var, hvilken konto det var skjult på. Se, det var en helt anden historie. Jo, det kunne han godt, men det ville være et bureaukratisk kæmpearbejde at sætte i gang, og vi er ikke så meget for bureaukrati, men når man skal til at begynde at grave i rejser, var det måske sjovt at få gravet op i det igen, og så tror jeg slet ikke, at 1,2 mia kr. slår til. Det bliver meget, meget mere. Men det her er altså tarveligt, medlemmerne rejser for lidt, og det er altid nødvendigt at komme ud at se på forholdene!

I kulturudvalget har vi et forslag liggende fra kristeligt folkeparti, som refererer til, hvordan forholdene er i Holland på radioområdet, og hvad siger kulturudvalget: så tager vi da til Holland for at se på deres radio. Ja man ved jo udmærket godt, at dette forslag fra kristeligt folkeparti ikke har en jordisk chance for at blive vedtaget. Det får 7 stemmer. Men det fik den effekt, at kulturudvalget kunne komme en tur til Holland. Hvis det er saglighed, så må i godt begynde at kalde mig Mads. Det har intet med saglighed at gøre.

Hvis der skulle være en lille smule saglighed i det rejseri, man foretog herindefra, skulle man tage én mand fra hvert parti i stedet for at lade socialdemokratiet sende 6-7 stykker af sted på ferie hveranden dag. Det ville der være en lille smule saglighed i, for én socialdemokrat kunne selvfølgelig lige